

Aan 't Waark met oude Groninger ambachten

Van onze verslaggever Peter Slump

■ Scheepsjagers, schovenbindsters en turfstekers lijken beroepen uit lang vervlogen tijden. Vervangen door het geronk van de tractor, de combine en de graafmachine en gedoemd tot uitsterven door de oprijkkende wereld van bits en bytes.

Slechts een enkeling kan er nog beroepsmatig over verhalen en weinigen herinneren zich nog hoe de trekschuit werd voortgetrokken door de noeste arbeider met het verweerde gezicht. Tal van ambachten en beroepen in de provincie Groningen lijken voor het nageslacht verloren te gaan, maar als het aan de werkgroep Aan t'Waark ligt, komt er aan deze ontwikkeling binnenkort een einde.

„Als alles volgens plan verloopt, ligt aan het eind van dit jaar een boek in de winkel over oude ambachten en beroepen in de provincie Groningen,” aldus de leden van de werkgroep Jos Rietveld en Edward Houting. Volgens de beide auteurs zijn veel oude beroepen en ambachten zoals die in de provincie voortkwamen, voor een grote groep mensen onbekend terrein. „Er zijn niet veel mensen die nog weten hoe bijvoorbeeld turf werd gestoken en onder welke omstandigheden de mensen hun werk moesten verrichten,” zegt Jos Rietveld. „Dat is jammer want het is wel een van die dingen die zo kenmerkend zijn voor deze provincie.” Hoewel het boek grotendeels verhalen zal bevatten

uit het verleden, is het volgens de auteurs niet de bedoeling om een 'veredeld geschiedsboek' te schrijven. „Integendeel,” zegt Edward Houting, „we proberen juist mensen aan het woord te laten die al dan niet beroepsmatig vertellen over bepaalde ambachten of beroepen. Door de verhalen te bundelen, moet er uiteindelijk een goed tijdsbeeld ontstaan dat ook voor jongeren interessant is.” Hoewel de werkzaamheden zich nog in een voorbereidende fase bevinden, zeggen beide auteurs geen twijfel te hebben over het succes van hun opmerkelijk initiatief. Jos: „Op het terrein van ambachten en beroepen in Groningen is weinig te vinden en de meeste mensen zijn zeer enthousiast over het idee. Desalniettemin zal er nog wel het een en ander moeten gebeuren. Zo zijn wij bijvoorbeeld nog druk op zoek naar mensen die kunnen of willen vertellen over een beroep of ambacht. Met die verhalen staat en valt het boek. Nu kan het nog, de tijd is er rijp voor, want anders dreigt er een kenmerkend stuk geschiedenis van de provincie verloren te gaan en dat zou o zo jammer zijn.”

92 17-4-99

